

Stefan Wyszyński

Syn Stanisława, organisty i Julianny Karp, urodził się 3 września 1901 r. w Zuzeli. Początkowo uczył się w Zuzeli, szkołę podstawową ukończył jednak w Andrzejewie. Następnie uczęszczał do warszawskiego gimnazjum Wojciecha Górskiego (1912–1915) oraz gimnazjum w Łomży. Egzamin maturalny złożył w Liceum im. Piusa X we Włocławku. Tam wstąpił do seminarium duchownego, gdzie w 1924 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1925–1929 studiował na Katolickim Uniwersytecie w Lublinie, uzyskując stopień doktora. Następnie przez rok odbywał podróże studyjne po Włoszech, Francji, Belgii, Holandii, Niemczech. Po powrocie w 1924 r. mianowany został wikariuszem w katedrze włocławskiej, a w 1931 r. wikariuszem w Przedeczcu i wykładowcą w seminarium duchownym we Włocławku. W latach 1932–1939 pełnił też obowiązki redaktora czasopisma „Ateneum Kapłańskie” i był członkiem Rady Społecznej przy Prymasie Polski. Po wybuchu II wojny światowej, w czasie powstania warszawskiego, był kapłanem Okręgu Wojskowego Żoliborz-Kampinos. Po wojnie został kanonikiem gremialnym włocławskim. W latach 1946–1948 sprawował godność biskupa lubelskiego. 18 listopada 1948 r. został przeniesiony przez papieża na arcybiskupstwo gnieźnieńskie i warszawskie. Ingres do katedry gnieźnieńskiej odbył 2 lutego 1949 r., a do warszawskiej 6 lutego. Początkowy okres jego prymasostwa przypadł na czas konfrontacji państwo – Kościół. W latach 1953–1956 Wyszyński był internowany. W tym czasie (1953 r.) został kreowany na kardynała-prezbitera tytułu S. Maria in Trastevere. Ingres do kościoła tytularnego odbył jednak dopiero w 1957 r. W czasie internowania narodził się pomysł idei Wielkiej Nowenny, mającej przygotować wiernych do obchodów Milenium Chrztu Polski i zrealizowany w latach 1957–1966. W tym czasie zorganizowano pielgrzymkę kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej po Polsce, a kard. Wyszyński zaangażował się intensywnie w pracę duszpasterską w odwiedzanych parafiach – wygłosił setki kazań. W 1966 r. uczestniczył aktywnie w obchodach jubileuszu Chrztu Polski. Dzięki jego inicjatywie papież Paweł VI ogłosił Maryję Matką Kościoła. W 1974 r. Prymas przeprowadził III Synod Archidiecezji Warszawskiej, a w latach 1977–1981 II Synod Archidiecezji Gnieźnieńskiej. Wyświęcił 45 biskupów, ukoronował 48 wizerunków maryjnych. Przez cały okres swego pontyfikatu był przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski. Był też uczestnikiem czterech konklawe (wybory: Jana XXIII, Pawła VI, Jana Pawła I i Jana Pawła II). Brał udział w przygotowaniach do Soboru Watykańskiego II, obecny był też na wszystkich jego sesjach. Uczestniczył w pracach Nadzwyczajnych Synodów Biskupów w Rzymie w 1969, 1971 i 1974 r. Był także jednym z inicjatorów „Orędzia biskupów polskich do biskupów niemieckich” w 1965 r. Tytułem doktora honoris causa obdarzyło go kilkanaście uczelni. Był autorem wielu publikacji, głównie z dziedziny katolickiej nauki społecznej. Prymas Tysiąclecia zmarł 28 maja 1981 r. w Warszawie. Jego pogrzeb odbył się 31 maja, ciało złożono w warszawskiej archikatedrze św. Jana Chrzciciela. Pośmiertnie został odznaczony Orderem Orła Białego. Od 1989 r. prowadzony jest proces beatyfikacyjny Wyszyńskiego.

<http://prymaspolski.pl/prymasi/stefan-wyszynski/>